

1. behandling i Folketinget om lovforslag L 11, 3. november 2006  
(lov nr 123 af 13. februar 2007):

Bertel Haarder's afslutningsreplik:

For at tage et eksempel: Bestemmelserne i direktivet berører ikke medlemsstaternes kompetencer med hensyn til indretning af deres nationale regler om udbud og indhold af uddannelser og heller ikke fastsættelsen af regler for adgang til erhvervsudøvelse. Det er op til medlemsstaterne at afgøre, hvilke lovregulerede erhverv der har en sådan karakter, at man ud fra hensynet til sikkerhed og sundhed ønsker forudgående at kontrollere erhvervsudøverens kvalifikationer. **Det er altså op til medlemsstaterne at stille de krav, som skal stilles med hensyn til sikkerhed og sundhed.** Og da alle erhverv i forvejen er beskyttet i form af at være lovregulerede, skal der altså noget ekstra til for at kunne påberåbe sig, at udøvelsen af erhvervet har konsekvenser for den offentlige sundhed og sikkerhed og for at foretage forudgående kontrol.

Det tror jeg besvarer i hvert fald en del af det, der bliver spurgt om.  
*(Landsklubben har fremhævet)*

Betænkning fra uddannelsesudvalget; Ministerens svar til udvalget:

*Den generelle ordning:*

For de øvrige områder gælder den generelle ordning om *umiddelbar anerkendelse* af erhvervsudøveres erhvervsmæssige kvalifikationer. De erhvervsmæssige kvalifikationer fra en anden medlemsstat anerkendes, medmindre værtslandets kompetente myndigheder påpeger væsentlige forskelle mellem de medbragte uddannelseskvalifikationer og de uddannelseskrav, som stilles i værtslandets lovgivning.

Svaret er koordineret med Økonomi- og Erhvervsministeriet.

Folketingets Uddannelsesudvalg  
Christiansborg

I forbindelse med behandlingen af (L 11) Forslag til Lov om adgang til udøvelse af visse erhverv i Danmark, lov om statsautoriserede og registrerede revisorer, lov om omsætning af fast ejendom, lov om translatører og tolke, lov om dispachører og ophævelse af lov om registrerede arkitekter (Forenkling af adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv i Danmark) har Folketingets Uddannelsesudvalg i brev af 8. november 2006 stillet mig følgende spørgsmål:

Spørgsmål 3:

”Hvordan foretages vurderingen af, om de uddannelsesmæssige kvalifikationer er sammenlignelige?”

Svar:

Direktiv 2005/36/EF samler grundlæggende betingelser og garantier i eksisterende EF-sektordirektiver og generelle EF-direktiver i ét direktiv. Princippet om automatisk anerkendelse på grundlag af samordning af mindstekrav til uddannelse opretholdes i forhold til de erhverv, som i dag er omfattet af EF-sektordirektiver (fx læger, tandlæger, dyrlæger) ligesom de rammer og regler, der i dag gælder for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer inden for andre erhverv, også opretholdes.

Kvaliteten i uddannelseskvalifikationerne for de uddannelser, der er omfattet af de sektorale ordninger, sikres med fælles minimums uddannelseskrav. Den frie bevægelighed og den gensidige anerkendelse af uddannelsesbeviser for områderne sygeplejersker, læger, tandlæger, dyrlæger, jordemødre, farmaceuter og arkitekter er således baseret på det grundlæggende princip om automatisk anerkendelse af uddannelsesbeviser, hvor minimumskravene er harmoniseret i det omfang, EU/EØS-landene og Schweiz er nået til enighed herom.

**For så vidt angår anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer inden for andre erhverv, har vi allerede i dag en velfungerende ordning om gensidig anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer i EU, hvorefter en EU-/EØS eller Schweizisk statsborger ikke kan nægtes adgang til erhvervet, som pågældende er fuldt kvalificeret til at udøve i sit eget land, medmindre danske kompetente myndigheder konstaterer væsentlige forskelle mellem medbragte kvalifikationer og danske lovkrav til udøvelse af det samme erhverv. I givet fald har erhvervsudøveren pligt til at udligne forskellene og forelægge bevis herfor, før den danske myndighed kan udstede det danske autorisationsbevis.**